

Sygn. akt III KK 95/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba

SSN Zbigniew Puskarski (sprawozdawca)

Protokolant Jolanta Włostowska

w sprawie K. P.

skazanej z art. 178a § 4 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 21 marca 2017 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego na
korzyść skazanej

od wyroku Sądu Rejonowego w O.

z dnia 29 sierpnia 2016 r., sygn. akt VII K .../16

**uchyła zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w O.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w O. wyrokiem z dnia 29 sierpnia 2016 r., sygn. akt VII K .../16, K. P. uznał za winną tego, że w dniu 10 kwietnia 2016 r. na drodze K-7 w gminie O. prowadziła w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki „Ford Transit”, będąc w stanie nietrzeźwości z wynikiem badań 0,51 mg/l, 0,47 mg/l, 0,42 mg/l, 0,40 mg/l i 0,35 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc wcześniej

prawomocnie skazana za prowadzenie pojazdów w stanie nietrzeźwości, a także naruszając zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczony wyrokiem Sądu Rejonowego w N. z dnia 20 maja 2015 r., sygn. akt XII/15, to jest czynu z art. 178a § 4 k.k., za który, przy zastosowaniu art. 37a k.k. w zw. z art. 34 § 1a pkt 1 i § 2 k.k. oraz art. 35 § 1 k.k., wymierzył jej karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. Na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzekł wobec oskarżonej dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, a na podstawie art. 43a § 2 k.k. świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Powyższy wyrok nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się z dniem 14 października 2016 r.

Kasację od tego wyroku wniósł Minister Sprawiedliwości - Prokurator Generalny. Na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. zaskarżył wyrok w całości na korzyść skazanej, zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego materialnego, tj. art. 178a § 4 k.k., poprzez jego zastosowanie, w przypadku, gdy skazana K. P. w chwili wyrokowania była osobą niekaraną, gdyż jej wcześniejsze skazanie za popełnienie przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. uległo zatartciu z mocy prawa, a nadto czynu polegającego na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości nie dopuściła się w dacie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych – i wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości oraz przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w O. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna w stopniu oczywistym, pozwalającym na rozpoznanie jej w trybie art. 535 § 5 k.p.k., tj. na posiedzeniu bez udziału stron, gdy wskazuje na istotę popełnionej przez Sąd Rejonowy nieprawidłowości, tj. niezasadność skazania K. P. za czyn z art. 178a § 4 k.k., natomiast podniesienie zarzutu obrazy prawa materialnego może nasuwać zastrzeżenia. Jeżeli bowiem poddać analizie treść wyroku, to tego rodzaju uchybienia w nim nie widać. Opis czynu przypisanego zawiera wszak znamiona wspomnianego przestępstwa, skoro mówi o prowadzeniu

przez nietrzeźwą skazaną pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym oraz że dopuściła się tego będąc wcześniej prawomocnie skazana za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, jak też naruszając zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych (wypada przyjąć, że orzeczony w związku ze wspomnianym skazaniem za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.). Analiza całości skargi, tj. także jej uzasadnienia, uprawnia jednak do przyjęcia, przy uwzględnieniu treści art. 118 § 1 k.p.k., co wypada uznać za dopuszczalne w przypadku kasacji na korzyść, zmierzającej do uchylecia niewątpliwie wadliwego wyroku, że skarżący w istocie podnosi też, iż przed wydaniem wyroku Sąd orzekający z rażąco obrazą art. 410 k.p.k. nie poddał analizie dostępnych i ujawnionych na rozprawie dokumentów, a uczynił to dopiero później, na etapie sporządzania uzasadnienia, skutkiem czego wydał nieprawidłowy wyrok, co skonstatował w pisemnym jego uzasadnieniu oraz doprowadził do zaistnienia sprzeczności pomiędzy treścią wyroku i uzasadnieniem. Wskazuje bowiem autor kasacji, że w części motywacyjnej wyroku Sąd Rejonowy kwestionuje jego prawidłowość stwierdzając, iż „należało dokonać modyfikacji opisu zarzucanego (powinno być: przypisanego – uwaga SN) czynu i jego kwalifikacji prawnej, czego Sąd omyłkowo nie uczynił w wyroku”, jak też stwierdzając, że wcześniejsze skazanie K. P. uległo zatarciu z mocy prawa w dniu 16 czerwca 2016 r. i w dacie wydania wyroku była osobą niekaraną. Zatarcie skazania nie dekompletowałoby znamion przestępstwa z art. 178a § 4 k.k., jednak w uzasadnieniu Sąd *meriti* stwierdził także, iż „środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych K. P. wykonała w dniu 27 marca 2016 r.”, a więc przed dniem popełnienia przestępstwa przypisanego zaskarżonym wyrokiem. Jest to o tyle istotne, że w uzasadnieniu Sąd *a quo* zauważył, iż „w dniu orzekania, w stosunku do oskarżonej, nie obowiązywał już zakaz prowadzenia pojazdów”, gdy z uwagi na treść art. 178a § 4 k.k. powinien podkreślić, że zakaz ten nie obowiązywał w dniu popełnienia przez skazaną przestępstwa będącego przedmiotem oskarżenia. Ostatecznie jednak w konkluzji Sąd Rejonowy stwierdził, co odnotowano w kasacji, że „jej zachowanie w dniu 10 kwietnia 2016 r. nie wyczerpywało znamion przestępstwa z art. 178 § 4 k.k. (powinno być: z art. 178a § 4 k.k. – uwaga SN), lecz z art. 178a § 1 k.k.”

Podzielając stanowisko Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego, że w takim stanie rzeczy zachodzi konieczność uchYLENIA zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania właściwemu sądowi, Sąd Najwyższy orzekł zgodnie z wnioskiem kasacji.

Ponownie rozpoznając sprawę K. P., Sąd Rejonowy w O. dołoży staranności, by wydać wolny od wad wyrok, w tym należycie zbada wszystkie dostępne dowody, także w postaci dokumentów, po czym dokona prawidłowej oceny prawnej zachowania oskarżonej, dostosowując do niej orzeczenie o karze oraz o środku karnym.

kc